

Saša Skenderija
FOURTH OF JULY

I

Narančasti hidrant-patuljak u kojeg u nijemim komedijama obično udari policijski auto pretvarajući ga u raskošnu vodenu palmu i sanduče ispred kuće sa crvenom zastavicom od metala čiju svrhu odavno znam (stanovnici Patkovgrada tako daju znak poštaru da dođe pokupiti poštu) - u Americi, u naselju socijalne skrbi, pod mojim prozorom okrenutom ka skladištu namještaja - tu gdje završava izbjeglička sudbina i počinje budućnost, prelako ostvarljivi snovi:

Treba se samo preseliti dva bloka niže
i već smo osamdeset šest ráta bliže
kvartu kurčeva bijelih,
predvorju američkog raja.

(U američkom snu, u pol bijela dana,
kao leškariti se na bonaci - tako je lako
sjećati se svega, kroz sunčane naočale gledati
u sunce, tako je lako,
tako lako
ne imati želja.)

II

Na ramenima nosim Mirnu, pita *zbog čega je vatromet, tata? Jer mi je danas rođendan*, kažem.
A gdje sve te rakete padnu? Nigdje, iščeznu, sagore prije pada. I odjednom, niotkud, pjesma u glavi - zaboravljeni hit, sezona '83:
"Kad budu gorjeli gradovi / dim će se dizati do neba / bit će to divan vatromet / kao na davni Prvi maj".

Razmišljam, bez jeze, kako je zbilja neznatna razlika između granatiranja i detonacijâ slavlja i kako je to tada Jura uopće mogao znati, i da li će Mirna ikada morati sama otkriti taj posve izlišan detalj?

- *Tata, kaže, jelde da se vatromet topi kao sladoled na suncu?*
- *Upravo tako, dušo moja, upravo tako.*

© Copyright 2000 by Saša Skenderija

Users may make one hard copy of the poem for personal use. Users may make one electronic or magnetic copy for personal use or research purposes, in addition to such copies normally made by browser to cache. Copying, printing, compiling or using for any other purpose without explicit permission may constitute a copyright violation. Please direct all enquiries to sasha@skenderija.com.